

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5Tos/27/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6818010044
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Novák, LL.M.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6818010044.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Nováka, LL.M. a sudcov JUDr. Ľubomíra Bušika, PhD. a Mgr. Jána Bednára, v trestnej veci odsúdeného Z. A. pre prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák., na neverejnom zasadnutí dňa 10. marca 2020, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Revúca sp. zn. 1T/10/2018 zo dňa 24.02.2020, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného Z. A. zamietá.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením sp. zn. 1T/10/2018 zo dňa 24.02.2020 samosudca Okresného súdu Revúca podľa § 55 ods. 4 Tr. zák. rozhodol o premene zvyšku trestu povinnej práce vo výmere 198 hodín, ktorý bol odsúdenému Z. A. uložený trestným rozkazom Okresného súdu Revúca sp. zn. 1T/10/2018 zo dňa 13.03.2018, na trest odňatia slobody vo výmere 99 dní, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že odsúdený nevykonal nariadený trest povinnej práce v celom rozsahu, keďže z tohto trestu vykonal len 52 hodín v mesiacoch máj a júl 2018. Mal za preukázané, že odsúdenému vo výkone uloženého trestu nebránila iná pracovná povinnosť, výkon väzby alebo trestu odňatia slobody a pobytom na neznámom mieste sa úmyselne vyhýbal výkonu trestu povinnej práce.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený prostredníctvom obhajcu sťažnosť priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí súdu zo dňa 24.02.2020, ktorú aj dodatočne zdôvodnil. Podľa názoru obhajoby sa konajúci súd nevysporiadal so zistením, že odsúdený je žiteľom rodiny a pre nedostatok finančných prostriedkov a pracovných príležitostí bol nútený hľadať si prácu v zahraničí. Svedčí o tom aj správa probačného a mediačného úradníka, podľa ktorej odsúdený odôvodnil nenastúpenie trestu nedostatkom finančných prostriedkov na cestu. Je na mieste podrobnejšie zisťovanie, či sa v osobe Z. A. nejedná o zraniteľnú osobu, ktorá by v prípade nevycestovania za prácou do zahraničia vystavila svoju rodinu stavu núdze, čo by mohol byť dôvod na upustenie od výkonu zvyšku trestu povinnej práce z iných závažných dôvodov. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby krajský súd napadnuté uznesenie zrušil a uložil súdu prvého stupňa, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Krajský súd ako nadriadený orgán podľa § 192 ods. 1 Tr. por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým mohol sťažovateľ podať sťažnosť, ako aj konanie, ktoré predchádzalo napadnutému uzneseniu a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Sťažnostný súd z predloženého spisového materiálu zistil, že Z. A. bol trestným rozkazom Okresného súdu Revúca sp. zn. 1T/10/2018 zo dňa 13.03.2018 uznaný vinným z prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. a s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm.

m) Tr. zák. a § 54 Tr. zák. mu bol uložený trest povinnej práce vo výmere 250 hodín. Zároveň mu súd podľa § 287 ods. 1 Tr. zák. uložil povinnosť nahradiť poškodenej osobe škodu vo výške 625,90 eur. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 12.04.2018. Výkon trestu povinnej práce bol odsúdenému nariadený dňa 26.04.2018 s miestom výkonu práce - mesto C., určením druh práce - pomocné práce pri úprave a rozvoji mesta a s nástupom najneskôr dňa 02.05.2018. Odsúdený výzvu na nastúpenie výkonu trestu povinnej práce prevzal dňa 30.04.2018. Z evidencie odpracovaných hodín predloženej poskytovateľom práce vyplynulo, že odsúdený dňa 02.05.2018 nastúpil na výkon trestu a odpracoval 36 hodín v mesiaci máj 2018 a 16 hodín v mesiaci júl 2018. Celkom tak odpracoval 52 hodín zo súdom uložených 250 hodín trestu povinnej práce.

Krajský súd plniac prieskumnú povinnosť podľa § 192 ods. 1 Tr. por. v prvom rade uvádza, že okresný súd postupoval v súlade so zákonom, keď za účelom prejednaní veci určil termín verejného zasadnutia súdu na deň 24.04.2019, resp. 29.01.2020 za prítomnosti oprávnených procesných strán. Keďže nemal riadne vykázané doručenie predvolania odsúdenému a opakované doručenie na nariadené úkony súdu nebolo úspešné, nepochybil, keď verejné zasadnutie vykonal dňa 24.02.2020 postupom podľa § 293 ods. 4 Tr. por. za prítomnosti ustanoveného obhajcu odsúdeného.

Podľa § 55 ods. 1 Tr. zák., trest povinnej práce je odsúdený povinný vykonať najneskôr do jedného roka od nariadenia výkonu trestu. Súd môže páchatelovi na túto dobu uložiť aj primerané obmedzenia alebo povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 a 4, smerujúce k tomu, aby viedol riadny život, spravidla mu uloží, aby podľa svojich síl a schopností nahradil škodu, ktorú trestným činom spôsobil. Do doby výkonu trestu povinnej práce sa nezapočítava doba, počas ktorej odsúdený a) nemohol vykonávať trest povinnej práce pre dočasnú práceneschopnosť alebo preto, že mu v tejto dobe práca nebola určená, b) vykonával povinnú vojenskú službu alebo inú službu namiesto povinnej vojenskej služby, c) zdržiaval sa v cudzine, d) bol vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody v inej veci.

Podľa § 55 ods. 4 Tr. zák., ak odsúdený v čase výkonu trestu povinnej práce nevedol riadny život alebo zavinene nevykonával práce v určenom rozsahu, alebo nesplnil uložené obmedzenia alebo povinnosti, súd premení trest povinnej práce alebo jeho zvyšok na trest odňatia slobody tak, že za každé 2 hodiny nevykonanej práce nariadi jeden deň nepodmienečného trestu odňatia slobody a zároveň rozhodne o spôsobe výkonu tohto trestu.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti sa krajský súd v celom rozsahu stotožnil s právnym záverom súdu prvého stupňa, ktorý zodpovedá obsahu trestného spisu. Vykonaným dokazovaním súd prvého stupňa správne, v súlade s ozrejmým skutkovým stavom, ustálil, že odsúdený nevykonával trest povinnej práce tak, ako to má na mysli ust. § 55 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., pretože tento trest vykonal len z časti a bol o možnosti jeho premeny na trest odňatia slobody riadne poučený. Aj krajský súd je toho názoru, že správanie odsúdeného nie je možné hodnotiť inak ako tak, že v zákonom určenej lehote 1 roka zavinene nevykonával uložený trest povinnej práce. V tomto smere sa stotožnil s argumentáciou v odôvodnení napadnutého uznesenia, na ktorú v podrobnostiach odkazuje. Predovšetkým dlhodobý pobyt odsúdeného na neznámom mieste v zahraničí, s najväčšou pravdepodobnosťou v T., kde má žiť ako bezdomovec a žobrať, viedol súd k záveru o úmyselnom vyhýbaní sa uloženého trestu povinnej práce. Správne preto súd prvého stupňa rozhodol o tom, keď za každé 2 hodiny nevykonanej práce nariadil jeden deň trestu odňatia slobody, teda 198 hodín nevykonaného trestu povinnej práce premenil na 99 dní trestu odňatia slobody.

Súd prvého stupňa nepochybil, ani keď odsúdeného podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradil pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, pretože v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý by mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

K sťažostnej námietke obhajoby, že trest povinnej práce odsúdený nevykonával z dôvodov, ktoré by mohli viesť k novej úvahe súdu o upustení od výkonu tohto trestu, krajský súd uvádza, že odsúdený v nariadenom treste povinnej práce podľa pokynov poskytovateľa prác nepokračoval bez toho, aby komunikoval s probačným a mediačným úradníkom, resp. kontaktoval súd, ktorý mu trest povinnej práce uložil. Uvedený prístup odsúdeného svedčí o tom, že nebola naplnená hypotéza ust. § 55 ods. 5 Tr. por., teda že bez vlastnej viny v dôsledku existencie závažných dôvodov trest povinnej práce nevykonával.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por., nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti preto senát Krajského súdu v Banskej Bystrici rozhodol tak, že sťažnosť odsúdeného Z. A. podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.